

Ας διδαχθούμε από το Βυζάντιο...

/ [Γνώμες](#)

Του Μάξιμου Χαρακόπουλου

Στον πρώτο προϋπολογισμό της κυβέρνησης Μητσοτάκη αφιέρωσα την ομιλία μου στα δυο μείζονα, κατά την γνώμη μου, θέματα που άπτονται της ίδιας της ύπαρξής μας ως κράτος και ως έθνος.

Εστίασα στην ανάγκη ενίσχυσης της αποτρεπτικής ικανότητας της χώρας με γενναία αύξηση των αμυντικών δαπανών για την άμεση υλοποίηση νέων εξοπλιστικών προγραμμάτων, παράλληλα με την ενεργή διπλωματία και την υπογραφή συμφωνιών αμυντικής συνδρομής. Τότε δέχθηκα κριτική από την αντιπολίτευση, που έφτασε στο σημείο να μιλά για милитаристικό παραλήρημα... Η κλιμάκωση της τουρκικής προκλητικότητας που ακολούθησε στον Έβρο και το Αιγαίο επιβεβαίωσε περίτρανα την ανάγκη αναβάθμισης της αμυντικής ικανότητας της χώρας. Με αλλά λόγια, μόνο με ισχυρές ένοπλες δυνάμεις μπορείς να διασφαλίσεις την ειρήνη όταν έχεις γείτονες σαν την Τουρκία, που το μόνο δίκαιο που αναγνωρίζουν, δυστυχώς, δεν είναι το διεθνές δίκαιο, αλλά το δίκαιο

της ισχύος...

Το δεύτερο ζήτημα στο οποίο αναφέρθηκα εμφαντικά στην εκκίνηση της διακυβέρνησης Μητσοτάκη ήταν το δημογραφικό. Θυμούνται στην προηγούμενη κοινοβουλευτική περίοδο, όταν, στην Διακομματική Επιτροπή που συστάθηκε για να εξετάσει το δημογραφικό, περιέγραψα με μελανά χρώματα το πρόβλημα και την ανάγκη άμεσης λήψης μέτρων, πρωτοκλασάτα στελέχη της τότε πλειοψηφίας του ΣΥΡΙΖΑ να επιχειρούν να το υποβαθμίσουν κάνοντας λόγο για «συντηρητικές υπερβολές και εμμονές». Και ύστερα ήρθαν επιστήμονες εγνωσμένου κύρους από την Ελλάδα και το εξωτερικό για να επιβεβαιώσουν του λόγου το αληθές και να προτείνουν μέτρα αναστροφής της δημογραφικής απίσχνασης. Μέτρα που για να αποδώσουν χρειάζονται επιμονή και συνέπεια σε βάθος χρόνου, ανεξαρτήτως κυβερνητικών μεταβολών.

Τα αποτελέσματα της πρόσφατης απογραφής του πληθυσμού που έγιναν γνωστά, αναμφίβολα, είναι σοκαριστικά για όσους ζούσαν στην...μακαριότητα ξεπερασμένων «κλισέ» άλλων εποχών.

Είχα βαρεθεί να ακούω ότι «η γνώση μετράει κι όχι το μέγεθος του πληθυσμού». Βεβαίως, κανείς δεν υποτιμά τη γνώση, αλλά μια χώρα που γερνά και δεν γεννά τι μέλλον μπορεί να έχει, όταν μάλιστα ο εξ ανατολών γείτονας της που την εποφθαλμιά έχει δημογραφική έκρηξη; Στη δεκαετία του '30 η πληθυσμιακή σχέση Ελλάδας και Τουρκίας ήταν λίγο πάνω από το 1 προς 2 σε βάρος της χώρας μας. Το 1974 η σχέση είχε σχεδόν διπλασιαστεί σε 1 προς 4. Σήμερα είναι 1 προς 8. Ναι, υπάρχουν οι Κούρδοι, που επίσης αυξάνονται περισσότερο από τους Τούρκους εντός της Τουρκίας -υπολογίζονται στο 1/5 του πληθυσμού. Ναι, υπάρχουν προβλήματα στην οικονομία της Τουρκίας. Όμως, η κατάσταση είναι οριακή και πρέπει τάχιστα να ληφθούν μέτρα. Ιδιαίτερα για την τόνωση στις ακριτικές περιοχές. Γι' αυτές ειδικά επιβάλλεται η λήψη, επιπλέον, ειδικού προγράμματος για την δημογραφική τους ενίσχυση. Ήμουν πρόσφατα στο Διδυμότειχο και με αφορμή τη σχετική συζήτηση που είχα με τον επίσκοπο της ακριτικής περιοχής θυμήθηκα τα προνόμια που έδινε το Βυζάντιο στους ακρίτες, που φύλαγαν τα σύνορα της αυτοκρατορίας. Κάτι ανάλογο πρέπει να γίνει και σήμερα, όχι μόνο στη Θράκη. Οι νέες μονοεδρικές περιφέρειες, που, σύμφωνα με την νέα απογραφή, προκύπτουν στις παραμεθόριες περιοχές, ελπίζω να μην αποτελέσουν μόνον αφορμή για εκλογικούς σχεδιασμούς...

Ο Μάξιμος Χαρακόπουλος είναι Γενικός Γραμματέας της Διακοινοβουλευτικής Συνέλευσης Ορθοδοξίας, βουλευτής Λαρίσης της ΝΔ, πρώην υπουργός.